

Ejendomme, angaar, drister jeg mig til at mene, trods det ærede Medlems Udtalelse i modsat Retning, at en Skatteregulering, der som almindeligt Resultat rent systematisk medfører forøget Skatteydelse for de smaa Jordbrugere, for de smaa Gaardmænd og Husmænd, er en Uret, en Uret, hvortil Folketinget ikke kan, ikke bør og sikkert heller ikke vil række Haanden.

Jeg skal tillade mig kortelig at paa-vise dette, at Landstingets Forslag vil gøre Uret over for Tusinder af smaa Jordbrugere Landet over og navnlig i Jylland — mine Bemærkninger gælde kun Forholdene paa Landet. I den Beregning, som jeg til dette Øjemed har gjort, ser jeg bort fra det problematiske Afdrag af de noksom bekendte 0,8 pro mille til Staten, over for Amt- og Sognekommunen er der jo ikke Tale om Afkortning. Endvidere skal jeg se bort fra Udbyttet fra de Ejendomsskylds-genstande paa Landet, som ere uden for de egentlige Landejendommers Kategori. Jeg ser bort fra disse to Ting, samtidig med, at jeg paa den anden Side ser bort fra, at den tiende- og arvefæsteafgiftspligtige Jord efter det foreliggende Forslag skal svare en Ekstraskat, en Skat, der staar i Forhold til over 200 Millioner Kroner. Disse Omstændigheder, som jeg saaledes ser bort fra, kunne vel ogsaa nogenlunde opveje hinanden, og jeg benytter da det Materiale, der foreligger i Skattekommissionens Betænkning, hvorom jo det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) i sin Tid udtalte sin store Ros. Han fremhævede med Styrke, at det maatte man lade Kommissionen, at den havde tilveje-bragt et Materiale, der i høj Grad tjente til at underbygge Forhandlingerne, til at belyse de forskellige Forhold angaaende voré Skattespørgsmaal. Altsaa jeg bliver ikke angreben fra den Side, naar jeg tillader mig at benytte netop dette Materiale, og jeg deler saa Landejendomsbesidderne i 3 Grupper. Den første Gruppe er den, der for Tiden sidder inde med fra $\frac{1}{4}$ til 2 Tdr. Hartkorn; den anden er den, der sidder inde med fra 2 til 4 Tdr. Htk., den 3die er den Gruppe, der sidder inde med fra 4 Tdr. og opefter til det højeste. Og Resultatet bliver da det, at den første Gruppe, altsaa den der sidder inde med fra $\frac{1}{4}$ til 2 Tdr. Htk., er den tabende Gruppe efter Landstingets Forslag; den anden Gruppe kan man kalde den balancerende Gruppe, det er den Gruppe, hvor Tab og Gevinst krydse hinanden, hvor disse mødes, altsaa den neutrale Gruppe; den 3die Gruppe er den vindende. Med Benyttelse af

det Materiale, der foreligger i Skattekommissionens Betænkning, skal jeg saa nævne, at 1 Td. Hartkorn i den første Gruppe med Besætning repræsenterer en Værdi af 9,500 Kr., medens den i den tredje Gruppe, den fra 4 Tdr. og opefter, altsaa den vindende Gruppe, repræsenterer en Værdi af 6,000 Kr. Gaa vi saa ud fra en Hartkornsmængde af 160 Tdr. i hver af de 2 her berørte Grupper, og regner man, at der er 100 Ejere i den første og 10 i den anden, se vi, at begge Grupper faa som Lettelse ved Hartkornets Ophævelse — jeg regner med runde Tal — 17 Kr. pr. Td. Vi faa saa 2,720 Kr. Det faa begge Grupper, 10-Mandsgruppen og 100-Mandsgruppen. Ejendomsskylden til Staten er 2 pro mille, altsaa bortset fra det problematiske Afdrag. Tage vi saa 10-Mandsgruppen og se, hvad den kommer til at udrede, se vi, idet vi stille et simpelt Regnestykke og sige $160 \times 6 \times 2 = 1920$, at 1,920 Kr. er det, som de skulle svare til Staten. Resultatet bliver her en Gevinst af 800 Kr. For 100-Mandsgruppen bliver Regnestykket saaledes: $160 \times 9\frac{1}{2} \times 2 = 3,040$. 2,720 Kr. fra 3,040 giver 320 Kr., Resultat: Tab 320 Kr. Det er Forholdet til Staten for de 2 Grupperes Vedkommende: den første, 10-Mandsgruppen, har en Gevinst af 800 Kr., 100-Mandsgruppen har et Tab af 320. Saa gaa vi over til Amtskommunerne; jeg skal da tage Skatten paa Hartkornet i Viborg Amt — det er ikke noget supponeret, saaledes som det ærede Medlem for Hurup holder af at beskylde os fra vor Side for, at vi fremsætte supponerede Tal — det var altsaa $16\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td. De 2 Grupper udrede tilsammen af de 320 Tdr. Hartkorn $16\frac{1}{2}$ Kr. for Td. Hartkorn, det er 5,282 Kr. eller afrundet 5,280, eller 2,640 Kr. til hver Gruppe. Gruppernes Ejendomsskylds Værdi er tilsammen 2,480,000 Kr. For at fremskaffe de 5,280 Kr. maa der paalægges dem en Ejendomsskyld af $2,13$ pro mille af 2,480,000 Kr. Timandsgruppen svarer $2,13$ pro mille af 960,000 Kr. = 2,044 Kr. Hundredemandsguppen svarer af 1,520,000 Kr.; $2,13$ pro mille heraf er 3,236 Kr. Lettelsen ved Hartkornsafkastningen er altsaa 2,640 Kr. for hver Gruppe. Det ny Paalæg bliver for 10-Mandsgruppen 2,044 Kr., altsaa en endelig absolut Lettelse af 596 Kr. 100-Mandsgruppens ny Paalæg bliver 3,236 Kr., altsaa en endelig absolut Forøgelse af det tilsvarende Beløb 596 Kr. — Saa gaa vi over til Forholdet vedrørende Sognekommunerne. Jeg tager ogsaa der et virkeligt foreliggende Faktum, en Kom-